

alle vare sikrede og i en vis Forstand kunde indestaa for hverandre. Dette har ganske naturligt været min Opgave, saa naturligt, at det formodentlig er af den Grund, jeg ikke før har fremført det her.

Til det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen), som spurgte, hvad der betingede, at Ministeren stillede sig, som han gør, i denne Sag, vil jeg svare, at det, saaledes som ogsaa det ærede Medlem for Københavns 6te Valgekreds (Hammerich) har gjort gældende, udelukkende er dette, at det er det bedste og billigste for Staten, og der er aldeles ikke anden Hensigt. Hvis jeg havde den Tanke, som det ærede Medlem fra Aarhus (Sabroe) antydede, at jeg ved at antage Tilbudet vilde skænke 100,000 Kr. eller saadant noget til en Murmester i Nyborg, kan man være sikker paa, at jeg under ingen Omstændigheder vilde gaa med til at slutte Kontrakt med ham. Og skulde jeg senere komme paa den Tanke — den er i sig selv ganske umulig — vilde jeg naturligvis ikke slutte Kontrakt med ham, men enten tage Tilbud fra andre eller bortlicitere Arbejdet. Jeg har selvfølgelig gjort det, fordi jeg mener, at det er den bedste og billigste Maade for Staten. Jeg har forelagt det for Udvalget og spurgt dette, om det var enigt med mig deri, og min Tanke har hele Tiden, netop paa Grund af denne Bestemmelse i Slutningen af Kontrakten, været at anmode et Medlem af Folketingsudvalget og et Medlem af det Udvalg, som mulig vil blive nedsat i Landstinget, om at gennemgaa alle Tilbudene, naar de indkomme, og overbevise sig om, at det er rimelige og billige Tilbud, der foreligge fra Murmester Andersen og de andre Haandværkere, for at de sagkyndige kunne være mig en Borgen for, at det er saa billigt og godt som muligt, thi der er ikke noget andet Hensyn, jeg vil tage end dette. Jeg tror, at det er den sikreste, billigste og bedste Maade for Staten, og jeg glæder mig ved her at være i Overensstemmelse med det ærede Medlem for Københavns 6te Valgekreds (Hammerich) og det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), der have gennemgaaet Sagen.

Dernæst tager jeg absolut Afstand fra den Udtalelse, at her skulde være Tale om et Princip. Jeg vil paa det bestemteste værge mig imod, at man, naar vi f. Eks. til Efteraaret komme med Forslag om en Sindssygeanstalt eller lignende, og jeg siger, at Anlægget skal bortliciteres, saa siger: Ministeren tager nu det stik modsatte Standpunkt af det i Foraaret, da det

drejede sig om Straffeanstalten. Her er ikke Tale om noget Princip, men om at tage det enkelte foreliggende Tilfælde for sig, hvor vi have fremskaffet bestemt bindende Tilbud. Foranledningen — det har jeg omtalt før — skete fra Folketingsudvalgets Side. Vi have dette Tilbud til Prøve, og man finder det godt og billigt. Men saa forekommer det mig uforsigtigt handlet at slaa det til Side for at gaa til det usikre, gaa til Licitation for Princippets Skyld, lad det saa blive højere eller lavere. Jeg mener, at man ikke skal være Principrytter paa noget Punkt. Hvis Forholdet var det, at jeg altid i Folketinget havde hørt, at Statens Byggeforetagender hidtil vare udførte paa den økonomisk bedste, den billigste Maade, var det en anden Sag. Men det har jeg ikke hørt i den Tid, jeg har været her. Jeg har hørt, at de vare meget dyrere end beregnet, dyrere, end de burde være, og at Staten bygger dyrere end private. Naar man saa kommer og forsøger at gaa en Vej, som private sommetider gaa, bliver der sagt, at det er forkasteligt, og stillet Ændringsforslag om at slaa det ned. Jeg synes, at Konsekvensen af dette, at der stadig klages over, at Staten bygger for dyrt, at alle beregnede Udgifter overskrides, bør være, at man forsøger en anden Maade end den, som maaske er almindelig. Og naar Tilbudet foreligger for Rigsdagen, saa at den i Forvejen kan se det og kritisere det, synes jeg, at alle Betæneligheder ere udelukkede. Jeg forstaaer, at man kan være bange for Ministervilkaarlighed, bange for, at Ministeren skal skænke Arbejdet bort til en Mand, han kender, men i det foreliggende Tilfælde har jeg kun set Manden een Gang før, saa det er udelukket. Naar Tilbudet i Forvejen forelægges for Rigsdagen, saa at den kan se, hvorledes det er, og der har været Materiale til, at Rigsdagen kunde prøve det — i hvert Fald et Medlem af Udvalget og ogsaa et Medlem udenfor har gaaet det igennem og prøvet det og været fuldt tilfredsstillet ved det — synes jeg, at der intet kan være i Vejen. Naar derfor det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) yderligere sagde, at naar Ministeren vil spare, hvorfor saa ikke udbyde Arbejdet i Licitation, vil jeg svare, at jeg har undladt det netop, fordi jeg vil spare og mener, at man maaske kan faa det billigere ved det Tilbud end ved at gaa til Licitation, hvor vi ikke have Sikkerhed imod, at det bliver meget dyrere. I øvrigt pointerer jeg igen, at jeg ikke har afskaaret mig fra for Dele af Ar-